

Algorithmic Women

Musím se přiznat, že identifikovat a popsat finální koncept projektu „algoritmické ženy“ je překvapivě náročné. Sám se někdy zadívám na některé tyto fotografie, a začnu se sám sebe ptát: „co tím autor myslel?“ – plně vědom, že autorem jsem právě já - práce na projektu byla místy až improvizáčnická. Co vám s jistotou popsat mohu, je spíše jakýsi vágní zárodek idey tohoto projektu. Projekt byl značně inspirován mým pobytem na rozmanitých anonymních internetových fórech. Anonymní fóra jsou neblaze proslulá jejich dopadem na chování svých uživatelů – tzv. online disinhibition effect má za psychologický následek silnou disinhibici a deindividualizaci, což se často projevuje u účastníků velmi negativně. Anonymní internetová fóra jsou tak neoddelitelnou částí dnešního ultrapravicového extrémismu. Nicméně, anonymní prostory mají i svou kladnou stránku – bývají mnohdy útočištěm marginalizovaných skupin a menšin. Tyto menšinové prostory mají vlastní izolované subkultury. Má práce je inspirována subkulturami ženské anonymity, kde často bývají tématem diskuze odvrácené aspekty životů mladých žen – psychické problémy, násilí, závislost, chudoba, diskriminace, společenské vnímání genderu a tělesných vzhledů, emocionální či sexuální nenaplněnost a další.

Výsledkem je projekt, který kombinuje metody subjektivní fotografie s algoritmickým uměním a vytváří tak portréty neexistujících žen, jejich silně zkreslené tváře výsledkem editačních programů řízené umělou inteligencí, a zasazuje tyto bledé hyperfeminní postavy do různých vizuálních kontextů, od prázdné temnoty až po rozpadající se budovy. Fotky porušují logiku fotografie a estetiky a zaměňují jí za vlastní snovou logiku ošklivosti, nihilismu a vizuálních artefaktů.

S.Salah, 13.5.2022